

894

UCHWAŁA Nr 488 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 17 lipca 1954 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 24 maja 1952 r. w przedmiocie ilości członków prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 654 z późniejszymi zmianami) Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. W § 1 uchwały nr 438 Prezydium Rządu z dnia 24 maja 1952 r. w przedmiocie ilości członków prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi (Monitor Polski Nr A-61, poz. 925 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Wojewódzkich Rad Narodowych w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Kielcach, Koszalinie,

Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Szczecinie i Zielonej Górze — przewodniczący, 3 zastępców, sekretarz i 4 członków prezydium”;

2) skreśla się pkt 4.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po jej ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

895

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 7 lipca 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez produkty (wyroby) nietypowe rozumieć należy produkty nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny oraz wykonywana jest przy zastosowaniu indywidualnych procesów technologicznych albo rozwiązań konstrukcyjnych w związku z wymaganiami odbiorcy określonymi indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Przez usługi nietypowe rozumieć należy roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen produktów lub usług nietypowych, o których mowa w § 1, jest kalkulacja wstępna kosztu własnego, sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) według obowiązujących wzorów kalkulacji.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologa przedsiębiorstwa ustala ilość i rodzaje materiałów bezpośrednich oraz ro-

daje operacji i czas robocizny bezpośredniej, niezbędnych do wykonania produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

3. Dział planowania przedsiębiorstwa ustala na podstawie otrzymanych danych, o których mowa w ust. 2, planowany koszt własny produktu lub usługi według obowiązujących w przemyśle maszynowym zasad kalkulacji, przyjmując:

1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu należy obliczać w wysokości ustalonej planem techniczno-ekonomicznym w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów łącznie z paliwem technologicznym;

2) koszty specjalne — według kosztu wytwarzania modeli, narzędzi, sprawdzianów itp., jeśli są wykonane we własnym zakresie; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy wyszczególnić rodzaj obróbki oraz ustalony jej koszt na podstawie cennika lub w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki; poszczególne rodzaje kosztów specjalnych należy wykazywać w osobnych pozycjach;

3) koszt robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót i obowiązujących stawek płac;

4) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, sprzedaży) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-ekonomicznego; obli-